

בבית המשפט העליון

בש"פ 1014/19

לפני: כבוד השופט י' עמית

העורר: יוסף אבו אלקיעאן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק
מ"ת 26205-11-18 שניתנה ביום 20.1.2019 על ידי כבוד
השופט נ' אבו טהה

תאריך הישיבה: ט"ז באדר א התשע"ט (21.2.2019)

בשם העורר: עו"ד נאשף דרויש ועו"ד עומר זינאתי
בשם המשיבה: עו"ד מירי קולומבוס

החלטה

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה),
במ"ת 26205-11-18 מיום 20.1.2019, בגדרה הורה על מעצרו של העורר עד לתום
ההליכים נגדו.

1. נגד העורר הוגש כתב אישום, המייחס לו ניסיון שוד בנסיבות מחמירות, עבירה
לפי סעיף 403 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); הפרעה לשוטר
בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין; ושינוי זהות של רכב, עבירה
לפי סעיף 413ט לחוק העונשין.

2. על פי כתב האישום, עובר ליום 29.10.2018 קשר העורר קשר לשדוד את תחנת
הדלק "מנטה" הממוקמת בכביש 40 ליד מושב עוזה. יצוין כי כתב האישום הוגש כנגד
שני נאשמים נוספים, אשר אינם חלק מערר זה. לפיכך, העובדות הצריכות לענייננו
יפורטו ביחס לעורר בלבד.

הנאשמים הצטיידו בחפצים שונים, בין היתר, לקחו לוחיות זיהוי חלופיות
לרכב, שקיות בד גדולות ומספריים, הסירו את לוחיות הרישוי שהותקנו על גבי רכב מסוג
"מאזדה" השייך לאחד מהם, והתקינו במקומן לוחיות רישוי חלופיות.

ביום 29.10.2018, לפני השעה 03:18, הגיעו הנאשמים לתחנת הדלק ברכב ה"מאזדה". אותה עת, המתלונן עבד כמתדלק בתחנה, ושהה מחוץ לחנות הנוחות שהייתה נעולה. העורר יצא מהרכב רעול פנים, לבוש בכפפות ומצויד בשק ומספריים. הוא הבחין כי דלת חנות הנוחות נעולה, וראה את המתלונן עומד במרחב התחנה. העורר השליך את השק מידי ו החל לרוץ לעבר המתלונן; אחז בצווארו של המתלונן; הצמיד את המספריים לבטנו ודרש ממנו להתקדם לעבר החנות. הנאשמים ניסו לפתוח את דלת החנות, ומשלא הצליחו ביקשו מהמתלונן את המפתחות והוא מסר את הצרור לידיהם. המתלונן נתבקש לפתוח את החנות בעצמו והעורר נכנס עמו לחנות.

אותה עת, התקרבו לתחנה מספר ניידות משטרה אשר קיבלו דיווח על המתרחש. העורר הבחין בניידות, עזב את המתלונן ונכנס לרכב שהחל כבר לנסוע. הניידות כיתרו את הרכב משני צדדיו, והעורר ניסה להימלט מהרכב והחל לרוץ לעבר כביש 40. חרף צעקות השוטרים שהורו לו לעצור – הוא המשיך במנוסתו. לאחר מרדף קצר הוא נעצר. במהלך המרדף אחד מהשוטרים שבר את זרת ידו הימנית.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה לעצור את העורר עד תום ההליכים נגדו. בדיון שנערך ביום 20.1.2019, התמקדו טיעוני בא כוח העורר באפשרות לשחרר את העורר לחלופת מעצר. יצוין, כי שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרר את העורר לחלופת מעצר בבית אחיו בחורה בפיקוחם של מי מאחיו. זאת, בין היתר נוכח התרשמות לקיומה של רמת סיכון להישנות עבירות בתחומים של אלימות ורכוש.

בהחלטתו מיום 20.1.2019 הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים, בהיעדר חלופת מעצר מתאימה ש"יש בה להשיג את תכלית המעצר".

4. על החלטה זו נסב הערר שלפניי.

טיעוני העורר התמקדו בכך שבית משפט קמא לא בחן את המלצת שירות המבחן "בעין ביקורתית", וכי עברו הפלילי הנקי צריך להטות את הכף לטובת דחיית המלצת שירות המבחן. עוד נטען כי תסקיר שירות המבחן כלל קביעות עובדתיות שלא פורט הבסיס להן. לגישתו, נקבע כי העורר ניהל חיים נורמטיביים, דבר שבא בסתירה להערכת גורמי הסיכון בעניינו.

5. אקדים ואומר כי לא נעלם מעיני גילו הצעיר של העורר והיעדר עבר פלילי.

עם זאת, ענייננו במעשה שוד ב"רף גבוה" בהינתן שמדובר בשוד מתוכנן מראש, בחבורה, כאשר כל השלושה מגיעים באישון לילה רעולי פנים, במכונית עם לוחית זיהוי מזויפת. העורר נטל חלק עיקרי במעשה השוד כמי שהצמיד מספריים לבטנו של המתלונן. כל אלה מעידים על מסוכנותו של העורר, ולכך יש להוסיף את ניסיון ההימלטות שלו מהשוטרים במהלך מעצרו, מה שמעיד על כך שאין עליו מורא החוק ומורא המשטרה. לאור זאת, ולאור ההמלצה השלילית של שירות המבחן, איני סבור כי בשלה העת לשחרר את העורר לחלופת מעצר או להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני.

מובן כי אין בהחלטה זו כדי לחסום דרכו של העורר בעתיד עם חלוף הזמן, כאשר גם חלוף הזמן מהווה שינוי נסיבות.

6. סוף דבר, שהעורר נדחה.

ניתנה היום, כ"א באדר א' התשע"ט (26.2.2019).

ש ו פ ט